

Sygn. akt VIII U 1/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Małgorzata Sasiadek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z odwołania A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 7 listopada 2022 roku **nr** (...)

1. umarza postępowanie w zakresie, w jakim pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził w zaskarżonej decyzji podstawę wymiaru składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne odwołującego A. T. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności jako współnik spółek komandytowych za okres od listopada 2017 roku do grudnia 2020 roku;

2. oddała odwołanie w pozostałym zakresie.

(-) sędzia Małgorzata Sasiadek

Sygn. akt VIII U 1/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 listopada 2022r. organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. określił dla odwołującego A. T. podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu podlegania temu ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w charakterze współnika spółki komandytowej w okresie od maja 2015r. do grudnia 2020r.

W uzasadnieniu wydanej decyzji organ rentowy powołując się na treść art. 68 ust. 1 pkt 1, lit c, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 82 ust. 3 ustawy z 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej

finansowanych ze środków publicznych podkreślił, że również osoba będąca współnikiem spółki komandytowej i z tego tytułu osiąga przychody równocześnie z inną prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą jest obowiązana do opłacania składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z obu tych tytułów oddzielnie. W konsekwencji organ rentowy zobowiązany był do określenia podstawy wymiaru składek na to ubezpieczenie.

W odwołaniu od ww. decyzji, po jego ostatecznym sprecyzowaniu w piśmie procesowym z 25 stycznia 2023r. odwołujący wskazał jednoznacznie, że wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji przez ograniczenie objętych nią zobowiązań do okresu przypadającego od listopada 2017r. Równocześnie wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wyłącznie z niej okresów przypadających do października 2017r. bądź określenia zerowych podstaw wymiaru składek na sporne ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jako współnik spółki komandytowej. W uzasadnieniu natomiast podnosił zarzuty i argumentację ukierunkowaną na wykazanie, że zobowiązania za okres od maja 2015r. do października 2017r. uległy już przedawnieniu. Równocześnie odwołujący na rozprawie w dniu 20 czerwca 2023r. oświadczył, że cofa odwołanie w pozostałym zakresie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołujący w okresie od maja 2015r. do grudnia 2020r. był równocześnie współnikiem 2 spółek: w okresie od 23 stycznia 2013r. do 27 lutego 2022r. spółki (...) sp. z o.o., sp.k. NIP (...) oraz w okresie od 19 maja 2015r. do 27 lutego 2022r. spółki (...) sp. z o.o. sp.k. NIP (...).

W tym czasie deklarował i opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wyłącznie z tytułu bycia współnikiem jednej z tych spółek.

Organ rentowy pismem z 7 września 2022r. wszczął postępowanie w sprawie ustalenia wysokości podstaw wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia przez odwołującego pozarolniczej działalności A. T. NIP: (...) jako współnik spółek komandytowych.

Na podstawie zapisów KRS oraz zgromadzonej dokumentacji organ rentowy ustalił, że od wpisu nr 1 w KRS odwołujący był współnikiem następujących spółek:

- (...) sp. z o.o., sp. k. NIP: (...) od 23 stycznia 2013r. do 27 lutego 2022r.,

- (...) sp. z o.o., sp.k. NIP: (...) od 19 maja 2015r. do 27 lutego 2022r.

Z dokumentacji zgromadzonej w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS organ rentowy ustalił, że od 19 maja 2015r. do 28 lutego 2022r. odwołujący dokonał zgłoszenia do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego jako współnik jednej spółki z o.o., spółki komandytowej. Równocześnie za okres od maja 2015r. do grudnia 2020r., zadeklarował on wyłącznie pojedynczą podstawę wymiaru składek i składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Z kolei za okres od stycznia 2021r. do lutego 2022r. odwołujący zadeklarował prawidłowo podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w podwójnej wysokości.

W efekcie, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 7 listopada 2022r. określającą podstawę wymiaru składek na to ubezpieczenie.

W toku procesu odwołujący podnosił, że jego intencją było ograniczenie zobowiązań objętych zaskarżoną decyzją wyłącznie do okresu przypadającego od listopada 2017r. W uzasadnieniu zawarł natomiast argumentację i zarzuty zmierzające wyłącznie do wykazania, że zobowiązania za okres od maja 2015r. do października 2017r. uległy już przedawnieniu, co w konsekwencji uniemożliwia określenie podstaw wymiaru składek za okres, za który w ocenie odwołującego, zobowiązania składkowe uległy przedawnieniu. Równocześnie odwołujący nie kwestionował kwot

ustalonych podstaw wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, zarówno tych przypadających przed 1 listopada 2017r., jak i przypadających po tej dacie.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zebrane dowody Sąd uznał za wystarczające i mogące być podstawą ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2023r., poz. 1230) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Z kolei zgodnie z art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. 2022, poz. 2561) w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2021r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego.

W niniejszej sprawie odwołujący kwestionował wyłącznie zasadność ustalania dla niego podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za okres przed 1 listopada 2017r. w sytuacji, w której w jego ocenie zobowiązania składkowe przypadające przed tą datą uległy już przedawnieniu. Przedmiotem sporu nie była natomiast sama wysokość podstawy wymiaru składek ustalona w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 i 5 cytowanej powyżej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jeżeli ubezpieczony, o którym mowa w art. 81 ust. 2z lub 2za (będący współnikiem spółki komandytowej), uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5 składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4

Odwołujący nie kwestionował, że posiadał 2 odrębne tytuły do objęcia go obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia podnoszonego przez odwołującego należy wskazać, że jest on całkowicie bezzasadny. Sporna decyzja dotyczy bowiem kwestii podstawy wymiaru składek. Nie można zatem brać pod uwagę zarzutu przedawnienia ewentualnych składek na ubezpieczenie zdrowotne, które, jeżeli zostaną ustalone, to na mocy odrębnej decyzji organu rentowego określającej wysokość należnych składek. Dopiero w ewentualnym postępowaniu sądowym w przedmiocie odwołania od takiej decyzji odwołującemu przysługiwałoby prawo do podnoszenia zarzutu przedawnienia. Zgodnie z dyspozycją art.24 ust.4 i następne ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych **należności z tytułu składek** (a nie podstawa wymiaru) ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust.5-6.

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja nie określa należności z tytułu składek, a jedynie określa podstawę wymiaru składek. Taka decyzja może być wydana w każdym czasie. "Przedawnia się" jedynie obowiązek zapłaty składek, natomiast przedawnieniu nie ulega stwierdzenie ewentualnego obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym. Tego rodzaju decyzja może być wydana w każdym czasie, albowiem przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ani inne akty prawne z dziedziny ubezpieczeń społecznych nie przewidują "przedawnienia

podlegania ubezpieczeniom społecznym" tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 16 lutego 2021 roku, III AUa 705/19).

W konsekwencji Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie drugim wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Mając na uwadze fakt, że odwołujący na rozprawie w dniu 20 czerwca 2023r. oświadczył, że cofa odwołanie w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne przypadające od listopada 2017r., a pełnomocnik organu rentowego wyraził zgodę na cofnięcie odwołania w tym zakresie, Sąd w punkcie pierwszym wyroku umorzył postępowanie w zakresie, w jakim pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził w zaskarżonej decyzji podstawę wymiaru składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne odwołującego A. T. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności jako wspólnik spółek komandytowych za okres od listopada 2017 roku do grudnia 2020 roku.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew (odwołanie) może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Stosownie zaś do treści art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Natomiast, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zgodnie art. 469 k.p.c., Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

Z kolei zgodnie z art. 355 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że cofnięcie odwołania nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa i nie narusza słusznego interesu odwołującego.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, z mocy powołanych przepisów prawa, Sąd orzekł jak w sentencji.

(-) sędzia Małgorzata Sasiadek